

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 21. november 1946.

Nr 45

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 16. november.

Nye sildeinnsig i Troms og noen mussafangster i Skjellfjord og Osterfjord.

Økende pigghåfangster.

Det var noe forskjelligartete værforhold i de enkelte distrikter — stort sett var det bra fiskeforhold på kysten, mindre bra til havs i uken til 16. november. Der er en bedring i sildefisket i Nord-Norge, hvor der blant annet er kommet et nytt innsig i Troms hvor det foreløpig fiskes best i Salangen. En nevner også at det har vært tatt enkelte mussafangster, således i Skjellfjord på Helgeland og i Osterfjorden i Hordaland. Brislingfisket i Sogn og Hardanger fortsatte, men der er intet nytt om skarpsildfangster fra Skagerak. Der foregår bankfiske fra enkelte vær i Østfinnmark, men for Troms og kysten sørover er dette fiske lite vesentlig grunnet meget ustabile værforhold. Det kan dog bemerkes, at pigghåen nå synes å sige opp i større mengder. Kystfiskeriene for øvrig hadde så noenlunde sitt vanlige forløp.

Fetsild- og småsildfisket.

Nye innsig har inntruffet i Troms i forløpne uke og ytterligere meldes der om sildesyner utfor Hammerfest og Vesterålen.

Det beste fiske i Troms har foregått i Salangen, hvor ukefangsten er på 8000 hl, alt snurpesild av størrelse 20—34 stk. pr. kg. En god del av silden er levert til frysing for eksport. Også for Kallfjord i Troms har en merket nye forekomster. Der er i løpet av uken stengt med landnot 1100 hl, men av størrelse 40—50 stk. pr. kg, og dermed råstoff for

sildoljeindustrien. I Sifjord og Selfjord i Senja har det også foregått litt fiske, men brukene har nå gått til andre distrikter. Ukefangsten var 600 hl — fryserivare. Et ubetydelig settegarnfiske har vært drevet i Ersfjord og Faksfjord i Troms. Silden er pen, 9—10 stk. pr. kg. For Helgeland har det også foregått en del fiske i forskjellige distrikter, derav ikke så lite med landnot. Ukefangsten for Sandnessjøen og omegn oppgis til 6000 hl, vesentlig anvendt til frysing for eksport. Denne sild var av størrelse 20—34 stk. pr. kg — i enkelte steng med fetsildinnblanding på opp til 25—28 prosent. Fra Brønnøysund på Helgeland meldes der dessuten om fangst på Skjellfjord av 1100 kasser mussa, som er solgt til hermetikk, og 600 hl sild, størrelse 26 pr. kg, solgt til frysing.

I Sør-Trøndelag ble det i uken opptatt 5660 hl sild, hvorav 5270 hl småsild, resten fetsild. Det meste ble anvendt til frysing for eksport. Det foregikk blant annet i slutten av uken et ganske godt fiske ved Stjørdalsleiret, for øvrig en del fiske ved Levanger, i Asenfjord, Stjørna osv.

På Møre har det ikke foregått noe fiske av betydning, men der skal være påvist betydelige sildeforekomster i Romsdalsfjorden, fortrinnsvis i Langfjorden med ekkolodd. Silden stod dypt.

I Hordaland foregikk det i forløpne uke en del mussafiske i Osterfjorden, hvor ukefangsten kan dreie seg om ca. 2000 skj. Denne ble opptatt av hermetikkindustrien.

I det store hel synes det nå å se noe lysere ut med fisket, især i Nord-Norge. Det ser ut til at vinterværet har befordret innsigene.

Brislingfisket.

Ukefangsten i Sogn og Hardanger anslås til 3000 skjep- per noemunde likt fordelt på begge fjorder. I Sogn foregikk fisket hovedsakelig ved Ardalstangen, i Hardanger ved Kungøy. Fra Østtjorden meldes om enkelte småfangster ved vallø i nærheten av Tønsberg.

Av brisling og blanding av prima kvalitet er der pr. 9. november tilført hermetikkindustrien 631 748 skjep- per, og av Y-vare 16 234 skjep- per, tilsammen 647 982 skjep- per mot sam- tidig i tjor 355 738 skjep- per.

Bankfisket.

Det meldes om fangster på 14—16 000 kg fra banken til Båtsjord og Vardø. Det er mest torsk og hyse som fås, og fisket beskrives som godt.

Der er ikke meldt om norske skreifangster på bankene ennå, men det ryktes at trålerne skal ha vært borti skreien.

Fra Tromsø meldes det om ubetydelig fiske grunnet små forekomster og ruskevær. En regner heller ikke med noe oppsving før skreien kommer. Byens tilførsler i siste uke var på vel 26 tonn, hvorav 22,5 tonn sei.

Fra Alesund meldes det om smått fiske gjennom siste uke. Der var ruskevær og det var fartøyer som forsøkte seg ut på 3 ganger i løpet av uken uten å få mer enn noen få driftstimer av gangen. Først mandag den 18. november ble det tilført større fiskemengder, idet der da kom inn en del båter fra Botnane med gode fangster på opp til 4000 kg rundfisk, dertil 6000 kg pigghå samt litt skate og kveite. I inneværende uke er mange båter på feltene og en venter bra tilførsler. Fisketilførslene for Møre i forløpne uke var på ca. 48 tonn, hvorav 29 tonn sei, 18 tonn brosme. Fra Måløy meldes det om bra fiske enkelte dager i uken. Ca. 15—20 båter deltar nå i fisket etter hå og rundfisk, som foregår 30—40 kvartmil vest av Vågsøy. De beste håfangster i uken var på 6000 kg, hvortil kommer en del rundfisk. Det er tydelig at det nå er mer hå på feltet, men den stod foreløpig ujevnt fordelt. Ukefangsten for Måløy var på 97 tonn fisk, hvorav 2 tonn torsk, 6 tonn sei, 11,2 tonn lange, 7,6 tonn brosme, 69 tonn pigghå.

Håbrandfisket.

I forløpne uke var 10 fartøyer ute etter håbrand. De fleste drev fisket under norskysten fra Øygaren sørover mot Lindesnes. Det ble heller smått med fangstene, som for samtlige båter kom opp i 25 000 kg.

Kystfisket.

Det drives nå en del garnkveitefiske nordpå. Det meldes således om gode fangster for Øksfjord i Finnmark, men svært smått for Malangen i Troms. Kveiten sis å være småfallen. Seifisken nordpå er omtrent stoppet opp. Det er mulig der ennå er forekomster, men frostværet gjør at netene fryser, så det ikke lykkes å få dem på sjøen. Garnseifisken i Vesterålen er så smått begynt, men har etter de rapporter som foreligger her, foreløpig ikke gitt større utbytte. På Nordmøre og til dels i andre Møredistrikter foregår det småseifiske med snurpenot. Ukefangsten oppgis til 29

tonn. Seien er av størrelsen 2—3 stk. pr. kg. Kystfisket på Sørlandet oppgis å være mindre siste uke grunnet ruskevær. Kristiansand S ble tilført 15 000 kg lyr.

Rusefisket.

I siste uke ble det ført 15 000 kg levendefisk til Mo- sjøen, 40 000 kg til Trondheim, 10 000 kg til Åndalsnes og ca. 30 000 kg til Bergen.

Hummerfisket.

Det er ikke noe spesielt nytt. Der er nå tilbakegang i tilførslene over alt. Prisen ligger mellom kr. 5 og 6 pr. kg.

Rekefisket.

Fra Sørlandet meldes om delvis bra rekefangst i siste uke. Fiskerne oppnår nå den meget gode pris kr. 3,75 pr. kg.

Krabbe- og krebbefisket.

Det går tilbak med dette fiske.

Sommer- og høstfisket i Finnmark. Fisk landbrakt i Finnmark fylke i tiden 23. juni—9. nov. 1946.

Fiskesort	Fangst- mengde	Anvendelse			
		Saltet	Hengt	Iset	Filet
	kg	kg	kg	kg	kg
Torsk	448 454	239 736	14 697	192 291	1 730
Hyse	543 247	39 276	13 334	490 637	—
Sei	6 652 937	5 215 305	17 315	1420 337	—
Brosme	33 462	25 444	2 709	5 309	—
Kveite	326 009	10	—	325 999	—
Flyndre	410 773	—	—	410 773	—
Steinbit	166 765	160 548	—	6 217	—
I alt	8 581 667	5 680 319	48 055	2851 563	1 730

Obs! I forbindelse med fisketallene oppgis i samlet lever- mengde 6547 hl. Ennvidere oppgis 1291 hl damptran og 59 hl lever til annen tran.

Ilandbrakt fisk til Tromsø i tiden 1. januar til 9. no- vember 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Filet
	kg	kg	kg	kg
Torsk	2 253 714	418 400	1 692 722	142 592
Sei	1 269 387	18 395	501 426	749 566
Lange	8 362	—	7 802	560
Brosme	208 790	—	208 190	600
Hyse	125 490	93 421	32 069	—
Kveite	453 035	453 035	—	—
Gullflyndre, rødsp.	66 566	66 566	—	—
Smørflyndre	1 325	1 325	—	—
Uer (rødfisk)	6 345	6 345	—	—
Steinbit	118 720	118 720	—	—
Makrellstørje	1 889	1 889	—	—
I alt	4 513 623	1 178 096	2 442 209	893 318

Litt av hvert.

»Et uavviselig krav«. Under denne tittel skriver en innsender i »Norges Handels- og Sjøfartstidende« 17. august 1945 følgende:

Hele Norges forretningsstand spør seg nå: skal vi la oss lede av en del offentlige tjenestemenn som tilfeldigvis er kommet inn i sine stillinger, takket være en liten eksamen i ditt eller datt, eller skal våre spesialstudier og lang praktisk erfaring i handelen, med den diplomatiske kløkt den krever vis à vis det store utland, snart igjen komme til sin rett, for folkets og landets berikelse. Eller skal vi fortsatt stå rolig og se på at alt skakk-kjøres på livets korte vei?

Nei og atter nei.

Vi krever vår rett til å oppfylle vår plikt i et fritt land. La de unge eller eldre, i alle tilfelle mindre erfarne, fortsette som folkets tjenere i sine respektive departementer, eller la dem søke seg over i privat virksomhet og der få den lønn de måtte være verd.

Førere ønsker vi under enhver omstendighet ikke.

Fri konkurranse er det folket venter og direkte krever. Konkurranse betyr liv, byråkratisme stillestående og død. Vi har nå hatt nok av det. Og det ville være en uhyrlighet å finne seg i fortsettelse i noen som helst form.

Vi skal ikke glemme at det store utland ser på det som i dag skjer i vårt land med den største skepsis. Det er et uomtvistelig faktum, mange store ord til tross. Det som så mange befatter seg med i dag: kritikk, baksnakk — ferier, er til en viss grad berettiget, men overdriv ikke ut i det latterlige. En hver må si til seg selv: »Keep your sense of proportion«. Og ikke mindre: »Keep your sense of humour«.

La oss ikke forfalle i det øyeblikk vi har livets store sjansje til å skape en stor framtid for enhver innen våre grenser, og samtidig gjøre skapende tjenester for andre i den verden vi lever i. Krigen er vunnet, vi plikter å vinne freden — og det straks.

Stor dansk ferskfisklast til Grimsby. Mandag den 4. november losset D/S »Thyra« den største ferskfisklast som Grimsby noensinne har fått på en kjørl fra Danmark. Lasten bestod av 6513 kasser ferskfisk, som for det meste var adressert direkte til forskjellige innenlandske mottakere.

Hvis der blir noen klager, skriver »Fish Trades Gazette«, over at noen av partiene ikke når sine rette mottakere, så er det utelukkende dankenes skyld. I enkelte tilfelle var der adressert fiskekasser til et kjent Birminghamfirma, men som poststed var der oppgitt Manchester. I andre tilfelle var der adressert kasser bare til »Birmingham« uten firmanavn.

Ny metode i oppbevaringen av agnskjell. Fra gammelt av har all agnskjell vært omsatt saltet i dunker, og skjellene som har vært ørøvet tidlig på høsten måtte en nødvendigvis skarpsalte for at de skulle kunne bevares til lofotfisket. Denne skarpsaltingen har fiskerne ment reduserte agnets fiskelighet, samtidig som salting er en lite egnet oppbevaringsmetode for de partier som måtte bli liggende fra ett år til annet.

Det har i den senere tid vært eksperimentert med frysing av agnskjell, og vi henvender oss til disponent Johan Hagerup i Fiskernes Agnforsyning for å høre nærmere om dette og om utsiktene for agnforsyningen til årets lofotfiske.

Straks laget fikk eneretten til agnskjellomsetningen tok en opp spørsmålet om nye oppbevaringsmetoder og undersøkelse av nye skjellfelter. I samarbeid med Fiskeriforsøksstasjonen ble det foretatt frysing av agnskjell, og disse ga lovende resultater, svarer herr Hagerup.

— Er den frosne skjellen blitt prøvet under fiske?

Under sesongen 1945 fikk en opp agnskjell som hadde vært frosset og leettsaltet i 3 måneder. Skjellene ble delt ut til flere fiskere. Alle var samstemmig om at den frosne skjellen stod fullt på høyde med den vanlige. En fikk videre i januar 1945 frosset ca. 500 liter skjell. Den ble oppbevart på kjølelager i en temperatur av minus 15 grader C fra januar 1945 til mars 1946. Denne frosne skjellen ble fordelt på 18 båter, og en har fått skriftlig rapport fra 17 av dem. Av samtlige rapporter, unntatt en, framgår det at den frosne vare er like så bra som fersk nygravet skjell.

— Kan det skaffes nok frossen agn i år?

På grunnlag av de erfaringer vi har høstet, og for å holde skjellomsetningen på et sunt spor var det en forutsetning at laget skulle sette i gang graving særlig tidlig i år, og den tidlig gravne vare skulle fryses. Men dessverre strandet det på emballasjespørsmålet.

— Vil det si det samme som at gravningen ikke kommer i gang?

Nei, laget er fullt klar over betydningen av nok agnskjell under lofotfisket. Da laget overtok eneomsetningen i 1942 var agnomsetningen nede i 2500 dunker, mens den i siste sesong var steget til 14 500 dunker, og vi vil i år gjøre alt for å øke kvantumet ytterligere. Laget har i år rustet ut 2 forsøksekspedisjoner for undersøkelse av skjellfelter i Ryfylke, Hardangerfjorden og Sognefjorden. Dette har en gjort for at en på et så tidlig tidspunkt som mulig skulle få kartlagt feltene og kvaliteten slik at graverne kunne begynne tidlig, samtidig som en fikk oversikt over feltene. Disse undersøkelser har vært drevet av lagets skjellkontrollør.

I en samtale jeg hadde med ham fra Bergen nylig, fortsetter Hagerup, forteller han at de er ferdig med forsøkene, og har konstatert at i indre del av Hardanger er det et rikt felt. Kvaliteten var ikke så bra som ønskelig, men en tror at den vil bedre seg utover vinteren. I Ryfylke ble det også funnet et meget godt felt, men kvaliteten var dårlig. I Sogn var det flere felter med ganske god bestand.

(»Nordlys« 5. november 1946).

Det arbeides med planer om faste fiskerflyruter. »Lofotposten« bringer i erfaring at Lofottilvirkerne Saløslør i øien har tatt opp arbeidet for fisketransport med fly både til Oslo og kontinentet.

Etter hva formannen i saløsløret, herr Idar C. Pedersen, opplyser på bladets henvendelse, var de erfaringsmenn som høstet under forrige Lofotesesong ved flytransporten av skrei til Oslo meget øde, og selv om det er vanskelig å dra direkte parallellt fra den ønø og nå, blant annet fordi man den ønø fikk stillet militærfly til rådighet, fikk man bevis for effektiviteten av flyet som transportmiddel. Siden den øngang har flytransporten tatt nye veldige oppsving og Norge har tatt flyet i sin tjeneste for varetransport til praktisk talt de fleste av Europas stater.

— — — — — Dessverre er man i Nord-Norge handikappet i forhold til det øvrige land på grunn av mangelen på flyplasser. Transporten med sjøfly er i hvert fall ennå ulønnsom og i trafikken på kontinentet må det omlasting til enten i Trondheim eller Oslo. Flyplassen i Bodø skulle egne seg ypperlig for formålet som her omtales, men etter hva det uttales på sakkyndig hold i Oslo, har både Samferdselsdepartementet og de militære myndigheter nedlagt forbud mot benyttelsen av den til sivil flytrafikk, da plassen ikke holder de foreskrevne mål.

Finere fiskesorter til kontinentet og skrei til Oslo.

I Nord-Norge er det som nevnt Lofottilvirkernes Salgslag som står for arbeidet med å ta flyet i fisketransportens tjeneste. — — — — — Andre landsdeler er kommet så langt at en kan si at i løpet av kort tid vil fisketransporten til England være et faktum.

Men vi skal være tilfreds om vi kommer i gang til Lofotesongens begynnelse, sier herr Pedersen, da vi ber ham om en uttalelse i sakens anledning. På lengere sikt vil vi søke omsatt alle finere fiskesorter som laks, kveite, flyndre, på dette vis på kontinentet. Ellers arbeider salgslaget med å fortsette der man slapp i forrige sesong med forsyning av skrei til Oslo. Men direkte lønnsomt vil det ikke bli før man får fly som kan ta en last på minst 6—7 tonn.

— Hvilke markeder kan det bli tale om å forsyne?

— Flyselskapene har jo ruter på en rekke av de stater hvor det skulle være gode muligheter for å få innpass for de finere fiskesorter. — — — — — Tiltaket vil ha meget stor propagandamessig betydning og selv om det ikke blir så svært lønnsomt i første omgang, vil det være av den aller største betydning i arbeidet på lengere sikt. For det kan vel ikke være tvil om at flyet er framtidens transportmiddel når det gjelder fisketransporten.

— Kan det bli mulig å eksportere reker til kontinentet?

— Hittil har praktisk talt alt rekefisket gått til agnforsyningen, men vi vet at det er stor interesse for reker både i Sverige og på kontinentet, og at dette kan bli en lønnsom forretning. — — — — —

Fred Olsen og mørefisken planlegger fast rute på London.

»Lofotposten« har også vekslet noen ord med kontorsjef Wulfsberg i det kjente skipsrederfirmaet Fred Olsen, som i parentes bemerket, også driver omfattende flytransport til de fleste av kontinentets land.

— Transportflyvningen har i den senere tid tatt et voldsomt oppsving, sier herr Wulfsberg, og den er stadig i utvikling. De tariffen som nå er gjeldende er 4 kroner pr. kilometer for 2½ tonns last. Selskapet har faste ruter på de vest-europeiske land, og av de øst-europeiske, til Tsjekkoslovakia, som Norge etter hvert har fått et stigende handelssamkvem med.

Og nå planlegger selskapet et samarbeid med Møre for fast fiskerute på London, sier herr Wulfsberg videre. I den anledning foretar selskapet nå en inspeksjon til Aukra flyplass på Nord-Møre for å undersøke forholdene her, som etter hva vi har erfart, antas å være godt egnet som utgangspunkt for en slik rute. Denne plassen er tillatt benyttet som plass for siviltrafikk. En kan gå ut fra at Aukra også

blir utgangspunkt for omfattende transport av fisk til Oslo i vinter. — — — — —

— Mener De det skulle være grunnlag for et samarbeid med eksportørene i Lofoten?

— Vi er svært interessert i et slikt samarbeid i fall vi får henvendelse om det, men for Lofotens vedkommende stiller plass-spørsmålet seg som den største anstøtstein. — — — — —

— Kunne det tenkes mulig å transportere fisken med sjøfly f. eks. til Trondheim og derfra videre med alminnelig transportfly til kontinentet?

— Ja, en slik løsning måtte kunne la seg gjennomføre på en tilfredsstillende måte.

— Mener De det kan bli aktuelt med flytransport av reker til Sverige?

— Det er mulig, men veien er vel kort for en slik transport på det nåværende stadium.

Også Det Norske Luftfartsselskap interessert i samarbeid.

»Lofotposten« benytter samtidig anledningen til en samtale med direktør Balchen i DNL om hans mening om saken.

— Når det gjelder den innenlandske omsetning er vel kanskje avstandene for små på det nåværende tidspunkt for at flytransport av fisk, særlig da fra Nord-Norge, hvor man ikke har landflyplasser til rådighet, kan bli direkte lønnsom. Men derimot på det utenlandske marked skulle alle muligheter være til stede for en lønnsom eksport av finere fiskesorter. Men også her måttet det en omlastning til fra sjøfly om driften skulle bli lønnsom.

Imidlertid forutsettes det iallfall returlast, men det skulle ikke være noen sak å få opparbeidet et marked i Nord-Norge av utenlandske behovsvarer. DNL har da også en rekke kontaktpunkter og forbindelser i de fleste av de europeiske land som Nederland, Belgia, Frankrike, Sveits og Tsjekkoslovakia, og vårt nett utvides stadig. Det er rimelig at vi også ville være behjelpelig med opparbeidelse av nye markeder for fisketransporten til kontinentet.

Prøvefiske i nye former. — Vi regner med at det også i år blir vanlig leiting etter sild med forsøksdrivere under vintersildfisket, uttaler fiskeridirektør Brynjelsen på spørsmål fra »Fiskaren«. Dette forsøksfiske er nå blitt litt av en tradisjon, idet man i samarbeid med Noregs Silde-salslag i flere år har iverksatt slikt forsøksfiske til hjelp for fiskerne til å påvise sildestimer. Staten og sildelaget finansierer dette i fellesskap, og det er også ellers et nøye samarbeid mellom sildelaget og Fiskeridirektoratet når det gjelder planlegging og iverksettelse av disse tiltak.

Med hensyn til asdic gjorde Fiskeridirektoratets havforskningsavdeling som kjent en del forsøk i fjor både under vintersildfisket og i Lofoten. Forsøkene var av orienterende art, i første rekke for å skaffe rede på om dette apparatet kan få praktisk nytte for fiskeriene.

Forsøkene skjedde i samarbeid med våre marinemyndigheter, og det kan sis at de var lovende uten at jeg for min del kan uttale noe om i hvilken grad asdic kan få praktisk nytte for fiskeriene og hvordan det i tilfelle skal gås fram.

Spørsmålet er imidlertid av så stor interesse at Fiskeridirektoratet har foreslått bevilgning til fortsatt forsøk, og det er meningen at våre havforskere også kommende vinter-

sildesesong (og sannsynligvis også i Lofoten) vil få høve til å gjøre vidare forsøk i samarbeid med marinen.

Likeledes gjør vi regning med å få midler til ordinære fiskeforsøk også når det gjelder påvisning av storsildforekomster på Helgelandskysten og forekomster av fetsild.

Fiskeriutsending Nils Jangaard. Til etterretning meddeles at fiskerikonsulent Nils Jangaard ved kgl. resolusjon av 31. f. m. er beskikket som midlertidig fiskeriattaché ved ambassaden i Washington.

Beskikkelsen blir å regne fra 1. juli d. å.

Utlandet.

Fleetwood ordner seg nå med tilførsler av færøysk trålfisk istedenfor islandsk.

Vi har tidligere meddelt at de islandske trålere plutselig ble borte fra Fleetwood; noe som bevirket at distriktets fiskeforsyning ble utilstrekkelig.

Etter hva vi nå erfarer har Fleetwood på ny fått dekning for sitt behov, idet der med Ministry of Foods samtykke er truffet en ordning, hvorved færøyske trålere skal lande ytterligere 500 tonn ferskfisk i Fleetwood pr. uke. Leveransen er allerede begynt, og Fleetwoodkjøpmenn uttaler sin store tilfredshet med kvaliteten av de fangster som hittil er blitt tilført av færøyingene.

Det svenske sildefiske.

I uken som endte 9. november ble det av svenske fiskefartøyer ilandbrakt 386 tonn sild, hovedsakelig trålsild som var fisket nordvest av Skagen, på Halsebanken, ved Haken og vest av Hammeskjær. Prisene på trålsild i Göteborgs fiskehavn var 39 til 80, gjennomsnittlig 60 øre pr. kg. Siden sesongens begynnelse 1. juli er der fisket 483 tonn garnsild, 22 036 tonn trålsild, 45 tonn snurpenotsild, tilsammen 22 565 tonn mot i fjor på samme tid 11 401 tonn. Av årets fangst er der saltet 9890 tonn mot i fjor 5486 tonn.

Det hollandske sildefiske.

Fangstøkningen i uken som endte 2. november oppgis til 60 679 fiskepakkete tønner og 1941 tonn fersksild. Siden sesongens begynnelse er der ilandbrakt 107 698 tønner matjessild, 101 746 tønner fullsild, 347 321 tønner steurharing og 7271 tønner ijlharing, tilsammen 564 036 tønner fiskepakkete tønner, hvortil kommer 16 110 tonn sild ilandbrakt fersk.

Kollektivt salg av svensk vintersild.

Foreningen Svensk Andelsfisk, som eies av Västskustfiskarnes Centralförbund og Kooperativt Förbundet, planlegger bygningen av en del sildesalterier på Bohuskysten, men når planene kan virkeliggjøres er ennå ubestemt.

For tiden forhandles det om at Svensk Andelsfisk skal overta ett av vestkystens største firmaer i salteribransjen, nemlig A/S Pontus Nilsson & Co., Gullholmen og Gravarne samt en tønnefabrikk på Hovenäset, hvor det er meningen også å oppføre et kjølelager.

Styret i Västskustfiskarnes Centralförbund har besluttet å innføre kollektivforhandling av den såkalte vintersild, i likhet med den måte som allerede har vært praktisert med hensyn til Fladensilden. Fangstene skal kunne ilandbringes i Gøteborg, Lysekil, Smøgen, Gravarne og Strømstad, hvor de overlates til Svensk Andelsfisk, som auksjonsfører partiene og senere fordeler salgsutbyttet på fiskerne. Hermed oppnår man en rettferdigere fordeling av inntektene.

Dette gjelder i første rekke sorteringene 1ste, 2nen og 3dje sort, for hvilke der er fastsatt priser på respektive svenske kroner 18, 13,50 og 10 pr. kasse. Det er ytterligere besluttet at 4de sort ikke tillates solgt til lavere pris enn svenske kroner 10 pr. kasse, men for denne blir der ikke regnet noen prisutjevning.

Centralförbundet påpeker at, dersom eksportmulighetene skal kunne utnyttes, er det nødvendig at fiskerne drar omsorg for kun å ilandbringe så førsteklasses vare som mulig.

Styret i forbundet har også besluttet å henvende seg til livsmedelskommissionen for å få eksportlisens for en del av den på lager liggende saltete Fladensild, som det er vanskelig å selge i Sverige, men som der nå er marked for ute. (»Strömstads Tidning» 7. november 1946).

Fortsatte britiske forsøk med fremstilling av olje av pilchards, men vanskelig å komme til enighet med fiskerne om råstoffprisen.

Vi omtalte nylig i »Fiskets Gang» at den britiske regjering ville kjøpe overskuddspilchards »in bulk» av fiskerne i Cornwall. Regjeringen hadde allerede kjøpt enkelte mindre partier, som det ble drevet eksperimenter med, til en pris av 2 sh pr. stone. Nå ønsket regjeringen ytterligere å kjøpe 16 tonn pilchards, men tilbydde bare 1 sh 1 d pr. stone. Fiskerne fant prisen helt ulønnsom, og fant ikke noen grunn til å subsidiere regjeringens eksperimenter, hvorfor denne gikk i seg selv og kom tilbake med nytt tilbud på den tidligere pris 2 sh, uten prejudikat med hensyn til framtidige leveranser til oljeframstilling.

Den omtalte pris 2 sh er den samme som betales for pilchards til salting; etter norske forhold ville jo salteprisen for sildoljeråstoff være bra.

Storbritannia bevilger 5000 pund sterling til storstilte eksperimenter med sjøplanter.

I Inverness ble det nylig meddelt at der av offentlige midler er stillet til disposisjon 5000 pund sterling for et storstilet forsøk med innsamling og tørking av tang. Forsøket vil bli utført i Lochmaddy, North Uist (Hebriderne), og vil strekke seg over 20 uker.

Det er meningen at arbeidet skal ta til i mars måned; fartøyer og annet utstyr er allerede sikret. Man har beregnet at der i Lochmaddy og Loch Eport forefinnes 60 000 tonn tang som kan skjæres. Hvis forsøket blir vellykket forretningsmessig sett, vil det bli anbefalt å bygge en fabrikk i Lochmaddy.

I krigstiden ble det gjort utstrakt bruk av tang-ekstrakter

av Scottish Seaweed Research Association. Det er Scottish Provisional Seaweed Committee, som ble utpekt av Secretary of State for Scotland i desember 1945, som har anbefalt Lochmaddy som basis.

Sildefisket fra East Anglia.

Etter at alle streiker har vært bilagt en tid går det nå meget bra med sildefisket fra Lowestoft og Yarmouth. Der er drivere som har brakt inn rekordfangster på opp til 250 crans. På grunn av de store tilførsler ble utseilingen fra Yarmouth stoppet fra torsdag til søndag i uken som endte 9. november.

Sverige eksporterer saltet Fladensild til USA.

Det svenske firma Pontus Nilsson & Co. har solgt 1000 halvtønner Fladensild til U. S. A., som skal gå med »Drotningholm«. Men før man sendte den avsted ble der arrangert stort ståhei på kaien, hvor samtlige Göteborg sildegrossister samlet seg »en corps« for å prøvesmake silden. »Fryntlige Pontus Nilsson, som flådde og »skar för« med en virtuositet som väl är sillhandlarens egen«.

Saken er at denne silden til Amerikamarkedet både beredes og pakkes på en måte som er det svenske marked fremmed. Silden blir strampakket og lett saltet — »det får inte vara någon saltlake i tunnorna«.

Silden blir meget dyrere pr. tønne enn på den måte den selges i Sverige. Prisen skal ligge 50 prosent høyere og det beror på innlegningsmåten.

»Och inläggningssättet är något alldeles extra. Inte bara det att sillen inte är så salt som den vanliga och at inte laken står up över sillarne. Den är också inlagd så dekorativt så det är en fröyd att se det«. (Utdrag av »Sillexa« i »Nyt Tid« 7. november 1946).

Lov og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Kongelig resolusjon av 8. november 1946:

I medhold av § 1 avsnitt 4 i lov av 17. mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål) bestemmes:

1. Fiskeridepartementet bemyndiges til å gi tillatelse til å nytte trål til fangst av brisling utenfor sjøgrensen, og til å treffe nærmere bestemmelser om på hvilke vilkår slik tillatelse skal gis.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil utgangen av 1947.

Abonner på „Fiskets Gang!“

NORMAN GRAINGER

HAUGESUND - SVOLVÆR

Skandinavias største og mest moderne saltdepot

Anlegget Haugesund

MARINESALT

Fiskerisalt og Fintsalt

Ideelt for: Fisk, makrell, sild, rogn, melke, hermetik, kjøtt etc. — Guano og industribruk.

Telegramadr: MARINESALT

HERMANN BRUHN

Rysenstøensgade 6

KJØBENHAVN V

Kjøp og salg av

Torskelevertran, Sildolje, Fiskemel etc.

Garn- og Notutstyret

er kostbart! Forleng varigheten ved å barke med

„BARKEX“

Prima ferdiglaget barkeekstrakt av afrikansk råvare.

A.s Norsk Garveextrakt & Kemisk Fabrik

Postboks 325, Bergen

Telegramadresse: • arvekemil

Salg kun til barkerier og fiskeriutstyrsforretninger.

Stabburet - Gunnar Nilsen

Fiskematfabrikk

Telefon 3912 Fredrikstad Telefon 2575

Kjøper fersk fisk — makrellstørje, makrell, håbrand, hvalkjøtt

DRAGØY & CO. A.S. — Tromsø

FERSKFISKEKSORT

Telegramadresse «Dragoyco»

Telefoner: Kontoret 820. Etter kontortid 611 eller 686

Speciality: Salmon, Halibut, Plaice — Production of Stockfish, Klippfish, Oil

Bankforbindelse: Tromsø Forretningsbank

W. MARSTRANDER & CO. LTD.

9, Bath Terrace, Gosforth, NEWCASTLE-ON-TYNE, 3.

Autorisert av det Britiske Matforsynings Ministerium for import og salg av fisk.

Maksimal priser betales for prima fersk KVEITE, FLYNDRE, HYSE, TORSK og REKER.

Telegrafer offerter til: Marstrander Gosforth-Tyne.

ELEKTRO-KRAFT A.S. SKIBSINSTALLASJON

BERGEN

V. Muraim, 24

LYSANLEGG

BATTERIER

Fisk brakt iland i Møre og Romsdal fylke 1946.

Fiskesort	I uken		
	Fra 1/1-3/11	Fra 3/11-9/11	Fra 1/1-9/11
	kg	kg	kg
Torsk	471 681	6 652	475 333
Sei	2 281 577	69 884	2 351 461
Lyr	8 065	—	8 065
Lange	8 269 773	12 144	8 281 917
Blålange	42 020	—	42 020
Brosme	1 593 195	13 144	1 606 339
Hyse	367 483	1 392	368 875
Lysing, kolmule ..	1 380	—	1 380
Kveite	740 588	6 672	747 260
Gullflyndre, rødsp.	45 724	1 121	46 845
Smørflyndre	13 810	—	13 810
Ål	25 213	120	25 333
Uer (rødfisk)	485	—	485
Steinbit	1 622	—	1 622
Breiflabb, ulke ..	6 050	—	6 050
Skate, rokke	400	1 119	1 519
Annen fisk	36 160	2 650	38 810
Håbrand	74 724	—	74 724
Pigghå	101 880	21 520	123 400
Makrellstørje	4 587	—	4 587
Hummer	51 912	6 767	58 679
Reker	36 326	200	36 526
Krabbe	767 909	52 700	820 609
I alt	14 942 564	193 085	15 135 649
Herav til:			
Ålesund	8 656 205	34 619	8 690 824
Kristiansund N ..	1 475 171	48 436	1 523 607
Smøla	547 521	—	547 521
Bud—Hustad	536 044	1 000	537 044
Ona—Bjørnsund ..	1 004 609	—	1 004 609
Bremsnes	1 396 990	32 000	1 428 990
Lever	5 530,5	40	5 570,5

Fisk brakt i land til Andenes i tiden 1. januar til utgangen av oktober 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Hengt
	kg.	kg.	kg.	kg
Torsk	2 816 505	962 565	1 395 640	458 300
Uer	403 310	383 720	19 590	—
Blåkveite	601 410	443 760	157 650	—
Lange	353 150	253 220	85 000	13 820
Brosme	184 470	117 450	51 310	15 710
Sei	173 920	140 720	33 200	—
Hyse	133 020	130 560	2 460	—
Norsk-kveite	47 290	47 290	—	—
Flyndre	2 230	2 230	—	—
Håbrand	2 070	2 070	—	—
I alt	4 718 925	2 486 245	1 744 850	487 830

Handbrakt fisk til Måløy og omegn i tiden 1. januar til 9. nov. 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Fersk	Saltet	Hermetik k
	kg	kg	kg	kg
Torsk	479 619	464 619	—	15 000
Sei	818 494	757 494	—	61 000
Levende sei ...	46 500	46 500	—	—
Lange	1 018 042	533 892	484 150	—
Brosme	361 347	316 777	44 570	—
Hyse	47 391	47 391	—	—
Kveite	63 124	63 124	—	—
Gullflyndre ...	48 474	48 474	—	—
Annen fisk	2 700	2 700	—	—
Håbrand	45 180	45 180	—	—
Pigghå	130 576	130 576	—	—
Makrellstørje ..	1 900	1 900	—	—
Hummer	36 770	36 770	—	—
Reker	16 290	16 290	—	—
Krabbe	379 200	—	—	379 200
I alt	3 495 607	2 511 687	528 720	455 200

MALØY I VEKST.

Fra »Sunnørsposten« for 2. november 1946 hitsettes:

Av de tre sildolje- og fiskemelfabrikker i Måløy, som ble ødelagt under Måløyraidet, er bare en bygget opp igjen. Det er Måløy Sildoljefabrikk som ligger på Kulen. Det er en meget moderne fabrikk med en stor døgnkapasitet. Fabrikkene var i drift under siste sildesesong, men først til vinteren blir den helt ferdig. Der er installert nye moderne maskiner, og for øyeblikket holder en på med bygging av et tre-etasjers hus for arbeiderne ved fabrikkene.

Nordjord Torskemel- og Guanofabrikk ligger fremdeles nede. Den ligger også på andre siden av sundet. Det arbeides for å komme i gang igjen, men hittil har det strandet på materialvanskene. Fabrikkene skal gjenreises med tidsmessige bygninger og moderne maskiner, slik at den helt ut kan tilfredsstille tidens krav.

Under en brann i vår ble Moldaen Canning Co. betydelig skadet. Der er satt opp en provisorisk bygning, og i sommer la fabrikkene ned en del brisling. Det er selvsagt meningen å bygge fabrikkene helt opp igjen med moderne maskiner og utstyr.

Av de store fiskeforretninger i brannstrøket er ingen kommet i gang igjen i den utstrekning det er ønskelig. De arbeider under særs vanskelige forhold, og alle brenner etter å komme i gang igjen for alvor. Kvalheim & Co. har i høst satt i gang arbeidet på et fire etasjers sjøhus, men i første omgang skal bare fryseriet bygges. En håper å få

dette ferdig til sommeren, og til høsten regner en med at hele komplekset står fullt ferdig. Fryseriet får en maskin-kapasitet på 310 000 normalkalorier, og der blir lagerplass for 10—12 000 kasser sild. Senere er det meningen å utvide til det doble.

Kvalheim skal også anlegge filetfabrikk, og har til denne kjøpt en helt moderne fileteringsmaskin fra Sverige. Det er laget bare tre maskiner av denne type, og to skal til Norge. Disse maskiner er de tyske helt overlegne og blir av fagfolk betegnet som noe av et vidunder. Torsken legges rund i maskinen, og sorterer skinn, avfall og fileter i tre avdelinger. En har grunn til å vente seg meget av denne maskinen.

Før krigen hadde Kvalheim & Co. opp til 100 arbeidere i virksomhet, og på en enkelt dag ble det pakket 80 000 pigghå.

Av andre utvidelser kan nevnes *Måløy Kjølelager*, som i lengre tid har hatt for liten plass. Her skal tredje etasje i bygningen nå tas i bruk som lagerplass, og en vil da kunne lagre 17 000 sildekasser. Som forholdene er nå, kan fryseriet bare ta imot sild i 8—14 dager, og så er det slutt fordi en ikke har mer lagerplass. Etter utvidelsen regner en med å kunne dekke behovet i første omgang, og en får arbeide mer kontinuerlig gjennom hele sild- og fiskesesongen. Dermed er den andre etappe i fryseriets historie endt. Tredje og siste etappe gjelder anlegg av isfabrikk, men til denne trenges egen bygning, men da vil også anlegget være helt komplett.

Det var blant annet fiskerne selv som tok initiativet til reisning av *Måløy Kjølelager*. En begynte i 1930, men først i 1938 ble selskapet konstituert. Tre år etter fikk en tilsagn om statsstøtte, og først i 1942 kom anlegget i gang. Det ble tegnet en distriktskapital på 85 200 kroner, og resten av anleggsutgiftene, som var 600 000 kroner, ble dekket av staten. En regner nå med at staten vil skyte til 80 prosent ved utvidelsen også. *Måløy Kjølelager* ligger sentralt til, anlegget er moderne helt igjennom og har både vinter og sommer besøk av sunnmørsfiskere, forteller formannen i styret, *Falkvik*, til vår medarbeider.

FERSKFISKKONTORENE.

I *»Morgenbladet»* for 5. november 1946 skriver fhv. trafikkdirigtor *Fr. Ingier*:

»Morgenbladet» for 31. oktober meddeler:

»Stortinget vedtok i går enstemmig etter en del ordskifte innstillingen om bevilgning til gjenopprettelse av Statens ferskfiskkontorer i Warszawa og Berlin.»

Dette er et tiltak i gjenreisningen, som må glede alle interesserte i fiskeribedriftene. Forføyningen er av langt større betydning, enn man muligens i øyeblikket har oversikt over, og for min del er jeg ikke i tvil om, at framtidens kjensgjerninger i den henseende skal tale sitt tydelige språk.

Av de foreliggende korte avisreferater framgår, at Fiskeridepartementets sjef meget sterkt har anbefalt kontorenes gjenopprettelse, men også at *»de borgerlige medlemmer av Sjøfarts- og fiskerikomiteen var i tvil»* og mente, »at det ikke kunne være Statens oppgave å drive fiskehandel i utlandet«. Det virker merkelig, at sånt kan framkomme i denne forbindelse. Det er Norges Statsbaner, som i sin tid med støtte av regjering og storting opprettet kontorene. Jernbanen har transportapparatet i sin hånd, og dens administrasjon fører forhandlingene om transportplaner og befordringstakster med de utenlandske forvaltninger. Det lå der-

for meget nær, at jernbanen opptok arbeidet med å få bort den fordervelige konsignasjonsandel og søkte å bidra til eksport kun av prima vare solgt på forhånd i fast regning. Kontorene var transport-, reklame- og salgskontorer, som stod i tjeneste for de eksportører som måtte ønske det, (altså frivillig). Der var full adgang for »det private initiativ« å bygge på de fordeler, som gjennom jernbanen var opparbeidet. At de norske jernbaner er Statens eiendom, er en sak for seg. Jernbanen bør også kunne ta »initiativ«, uten at spørsmålet »statshandel eller privathandel« i denne forbindelse skal forårsake tvil.

I de år kontorene virket, ble forretningen godt opparbeidet, så der gikk minst 1000 kjølevogner pr. år med fisk (og sild) over ferjeforbindelsen Trälleborg—Sassnitz til kontinentet. Det var en glimrende reklame for norsk fisk, som hadde sin virkning langt utenfor selve inntektene av fisken i kjølevognene. Jernbanens andel i fortjenesten var så beskjedne som den kunne være, og jeg tror neppe at det ville vært mulig å få utført det samme arbeid på annen måte enn ved et krafttak fra jernbanens side.

Jeg var med på å organisere kjølevognstransportene og kontorene og hadde direkte befattning med det hele i mange år. I min lange tjeneste i jernbanen har jeg ikke hatt en så interessant oppgave. Den brakte meg og mange andre jernbanemenn til å føle at vi liksom kom med i det levende forretningsliv. Nå er jeg »ute av dansen«, men der er ingen tvil om at de menn som skal organisere kontorene på ny, i alt vesentlig vil være enig i det her framholdte. Grunntanken: *Samarbeid mellom fiskerne, forretningsstanden, skipene og jernbanen* anses uforanderlig, om enn formene må avpasses etter tidens krav.

HABRAND TIL ITALIA.

»Bergens Tidende« hev spurt statsråd *Carlsen* um håbrandfiskarane kan gjera rekning med å få meir valuta til transporten av håbrand med jarnbana gjenom Tyskland og Sveits no frametter enn dei hev fenge tidlegare i sumar og haust.

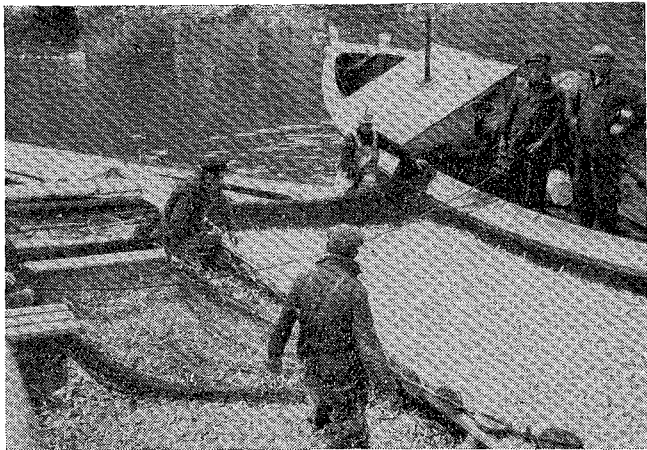
— Det spørst kva slag valuta det er tale um. Dollar er det vanskeleg med. Sjølv sagt vil me i fiskeridepartementet gjera alt me kan for å halda på den italienske marknaden, men me kan ikkje kjøpa gullet for dyrt heller. Det er forresten ikkje departementet som hev avgjerdsla, men direktoratet for eksport- og importregulering.

Elles meinte statsråden det måtte vera ei løysing å senda håbranden med skip til Italia, som frosen-fisk. Det kan ikkje vera plent naudsynt å senda fisken med jarnbanevogn og isa.

— Men dei som steller med eksporten til Italia meiner at det nyttar ikkje å by fram frosen håbrand til italiendarane.

— Det skulle ikkje vera umogeleg. Det må kunna gå med frosen håbrand som med annan frosen fisk. Italiendarane hev i det heile ikkje brukt frosen fisk tidlegare, men no kjøper dei, segjer statsråden.

Under ordskiftet i Stortinget 28. oktober um ekstraordinære tiltak med avsetnadsvanskane under skreifisken, kritiserer statsråden tilverkarane i Finnmark, som han sa ikkje hadde fylt oppgåva si som dei burde, og han hadde personleg vore inne på den tanken at staten måtte rekvirera fiskebruki i Finnmark, og so lata fiskarane sjølv tilverka fangsten sin. Og det vil verta gjort ein annan gong, so fram tilverkingi ikkje gjeng unda, sa han.

Brislingen håves.

— Faktum er at fiskarane måtte leggja upp og gå på land. Det kunde vore fiska mange millionar kilo meir, men det var uråd for fiskarane å verta kvitt fisken, segjer statsråden då me kjem inn på dette spursmålet. Dette er ein av dei ting som fiskarane no møter oss med når det er tale um tråling. Snakk um tråling, segjer dei, når ikkje tilverkarane greider å taka imot det vesle som me kan fiska med snøre og garn.

— Men meiner De at det var sabotasje frå tilverkarane si sida?

— Nei, det vil eg ikkje påstå — det var vel helst maktesløysa. Vanskeleg å få tak i nok arbeidarar, kanskje. Det er ikkje råd å konkurrera med dei lønene som vert betalt for byggjearbeid. Men når det er soleis at tilverkarane ikkje greider å få arbeidsfolk, er det ikkje anna å gjera enn å lata fiskarane sjølve tilverka fisken. Og då meiner eg me i ein liknande situasjon må syta for at fiskarane fær rådvelde over dei tilverkarlegg som staten hev kosta upp. — Nei, direkte sabotasje vil eg som sagt ikkje påstå at det var, men under krigen hev dei vore van med å verta kvitt all fisken fersk, og no krevst det eit visst tiltak når dei skal til å salta og stella fisken som i gamle dagar. Dette tiltaket skorta det på.

På spurnad fortel statsråden til slutt at proposisjonen um fiskeridministrasjonen truleg vil verta lagd fram i statsråd fyrstkomande fredag. Proposisjonen er ferdig frå fiskeridepartementet og skulle vorte lagd fram sist fredag, men vart ikkje ferdig frå Finansdepartementet, som skal vega framlegget reint økonomisk. (»Bergens Tidende« 11. november 1946).

Fiskeredskapsituasjonen.

Fiskeridirektøren har sendt ut denne pressemelding:

Importen av råmaterialer og halvfabrikata til fiskeredskapsindustrien har i de siste måneder foregått i et øket tempo. Det tok dessverre en tid før leveransene kom i gang fra Italia og Belgia på de i vinter inngåtte kontrakter, således at det ikke var så meget som nådde fram til fabrikkene før sommerferien begynte. Fabrikkene har imidlertid i de siste 2—3 måneder hatt bra med råstoffer, men mangelen på arbeidshjelp har bevirket at fabrikkene ikke har kunnet utnytte sin kapasitet fullt ut. Dette gjelder særlig not- og garnfabrikkene og ett hampespinneri. Det er dog en mulig-

het for at utnyttelsen av kapasiteten vil kunne bedre seg nå framover.

For kort tid siden nedbrente totalt Rosendahls Spinnerier, som var det ene av de to spinnerier som her i landet framstillet hampetråd til garnbruk, snøretråd, kabelgarn o. l. Dette betyr et følelig avbrekk for forsyningene, da spinneriet var en av de meget få fabrikker som kunne holde produksjonen gående på to skift. Spinneriet framstillet spesialnumre i tråd som flere av redskapsfabrikkene delvis var avhengig av for å kunne framstille forskjellige sorter fiske-redskaper.

Importen av gartråd av hamp har ikke vært tilfredsstillende, og det vil dessverre også i år bli mangel på denne vare. Det arbeides imidlertid fremdeles med å få hjemført tråd fra Italia.

En beklagelig faktor er at leveransene fra England er betydelig forsinket. Det samme gjelder leveransene av bomullstråd fra Finland og fra de norske bomullsspinnerier.

Av bundne redskaper vil det bli mindre enn forutsatt. For å avhjelpe denne mangel, har man forsøkt å skaffe ferdig bundet not og garn i utlandet, men dette har bare lyktes i en mindre målestokk.

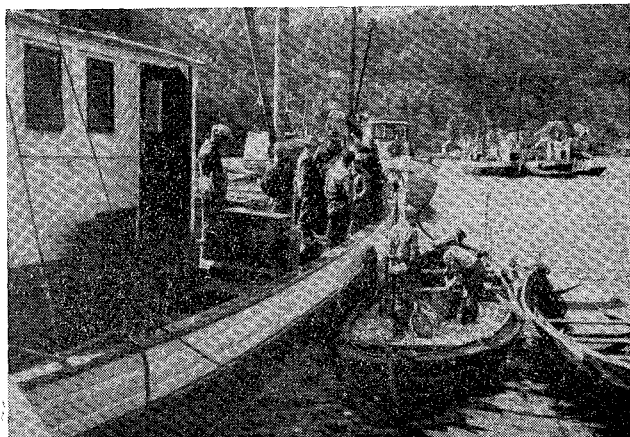
Angående de forskjellige sorter redskaper kan meddeles at det regnes med at snøre- og taufabrikkene vil kunne dekke et noenlunde rimelig behov i snører og liner, samt tauverk til vinterfiskeriene.

Av torskogarn av hamp og bomull blir det mindre enn man hadde regnet med. Behovet vil ikke kunne bli dekket til denne sesong. For om mulig å bøte på dette forhold har man anmodet fabrikkene og grossistene om snarest å selge all den tråd som ikke kan bli bundet opp, slik at fiskerne i noen utstrekning selv kan få håndbinde sine garn.

Av storsildgarn blir det produsert omtrent det som man hadde planlagt. Selv om behovet ikke blir dekket fullt ut, anser man dog situasjonen for ganske tilfredsstillende.

Leveransen av snurpenøter til vintersildfisket vil ikke dekke etterspørselen, men også for dette redskaps vedkommende må forsyningen sis å bli ganske god, forutsatt at det kvantum not som er bestilt i utlandet kommer tidsnok hjem.

For vårsildgarns vedkommende er situasjonen omtrent som for torskogarn. For å hjelpe på situasjonen er det som nevnt bestilt det som det er mulig å få av ferdigbundne torsk- og vårsildgarn av bomull i utlandet, og på denne måte vil situasjonen lettes noe, selv om den ikke blir tilfredsstillende.

Brislingen håves.

Et sentralt spørsmål i FAO.

Forts. fra nr. 44, s. 521.

utstrakt dyrking av slike matvarer som hvete og sukker — som lett kan lagres og transporteres — til egner som med hensyn til klima, jordbruk og andre forhold er best skikket for den slags produksjon.

Denne ekspansjon i jordbruket ville framskynne utviklingen av mekaniseringen og utvide markedet for landbruksutstyr av alle slag, for gjødningsstoffer og for hjelpemidler til lagring og transportering av mat. I de mindre utviklede land er der behov for maskiner til kunstig vanning, demningsanlegg, nydyrking og drenering. Verden har bruk for mange stort anlagte utbygginger i likhet med TVA i U. S. A. Bare det å skaffe hovedutstyr til den store ekspansjon som er nødvendig i den framtidige utvikling av jordbruket vil hjelpe til å holde industrimaskineriet i gang og å skaffe arbeid for alle. Framgangen i jordbruket ville også øke etterspørselen etter forbruksvarer blant jordbruksprodusentene, som tallmessig overgår alle de som arbeider i andre næringsgrener tilsammen.

Det enorme foretagende som det er å skaffe helse- sam mat for alle folk, støter på vansker som krever internasjonalt samarbeid. Men vanskene er ikke så store som de man møtte og overvart da krigen skulle vinnes. Men i dette tilfelle ville sluttresultatet, i stedet for å være død og ødeleggelse av realverdier, bety berikelse av menneskets største aktivum, — jorden, — og økonomisk framgang, som er en av de viktigste faktorer for en permanent fred.

Dersom dette resonnement holder stikk, ville en verdens matpolitikk, basert på menneskets behov, skape et program for jordbruk og direkte handel etter de retningslinjer som må følges, ikke bare for å oppnå velstand, men også for å nå de store humanitære mål som ble proklamert av F. N.'s ledende statsmenn under krigen, som de frukter av freden som alle folk i verden skulle kunne se fram til.

Den nødvendige kjøpekraft må utvikles.

Vi har de naturlige resurser og den nødvendige kunnskap til å produsere den mat som hele verdens befolkning trenger, og å sette i gang en oppadgående økonomisk ekspansjon. Men maten kan ikke distribueres og konsumeres av de folk som trenger den med mindre kjøpekraften øker like hurtig som produksjonen. Der er 2 sider ved dette problem, den nasjonale og den internasjonale. I noen av de mer utviklede land

ble det i årene før krigen (og enda mer under krigen) bygget delvis bro over svelget mellom prisene på den mat som er nødvendig for helsen og kjøpekraften hos familiene ved hjelp av ymse tiltak, slik som understøttelse i form av matvarer av spesiell helseverdi, familierabatter og anskaffelse av mat til redusert pris til mødre og barn som har spesielt lett for å lide under dårlig ernæring. En like så viktig faktor var en almen lønnsstigning. I mange land ville en tillempling og utvidelse av slike tiltak og en slik politikk som er blitt forsøkt og funnet heldig, og som er blitt forstått av folket, sannsynligvis være tilstrekkelig til å sikre at mat som er nødvendig for helsen, kommer innenfor enhver families rekkevidde, og på den måten skaffe et marked for den øking i jordbruksproduksjonen som er nødvendig i disse land.

Men det er underutviklede land, og slike som er blitt krigsherjet, som for tiden er ute av stand til å produsere helsesam mat tilstrekkelig for hele befolkningen. UNRRA er i ferd med å gjenreise landbruket i enkelte land, men ingen nasjon hvis innbyggere i det lange løp er avhengig av andre nasjoner med omsyn til livets nødvendigheter, kan bevare sin selvrespekt. Den nødvendige utvikling i jordbruk og industri bør forretningsmessig sett komme på fote så tidlig som mulig, selv om det er nødvendig å skaffe hovedutstyr på vilkår som innebærer utsettelse med hensyn til betaling og kreditt på lang sikt for å gi de land som dette gjelder tid til å begynne gjenbetalingen. Kreditten til de land som trenger umiddelbar hjelp bør gis etter et godkjent utviklingsprogram, da en utvikling i jordbruket også ville føre til utvikling av landets naturlige resurser, slik at det i sin tid kan være i stand til å betale tilbake i form av eksport av råvarer og andre varesorter som kan absorberes av verdensmarkedet.

De midler hvorved denne kreditt blir tilgjengelig, er et spørsmål som må overveies av finanseksperter, som denne side av spørsmålet må henvises til. Dette ville øyensynlig være en sak som hørde for »Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling«. Hvor man enn tar disse midler fra, må man holde visse prinsipper for øyet ved den finansielle siden av en verdens matpolitikk.

Låntakerens umiddelbare verdighet til kreditt bør ikke alltid være den primære prøvestein ved finansieringen av de ulike sidene av denne politikk. Ved enkelte transaksjoner kan det være ønskelig å gå glipp av rente i en årekke, mens virkningen av programmet,

som går ut på å øke kapasiteten for landets selvfor-
syning, gjør seg gjeldende. Videre kan det være nød-
vendig å utsette begynnelsen av en gradvis amortise-
ring. Det kan være ønskelig leilighetsvis å introdusere
et elastisk element ved å la kredittvilkårene eller gjelds-
fristen bli underlagt vekstindeksen innen landet selv
og jamvekten i den ytre betalingsbalanse. Et slikt
framlegg er gjort av Folkeforbundets Committee on
Economic Depressions (Komité for økonomisk ned-
gang). Denne kreditt, skaffet til veie gjennom oven-
nevnte bank eller ved andre midler, kan betraktes som
investeringer på lang sikt, som til slutt vil vise seg
lønnsom i alminnelig forretningsforstand. Den vil
forårsake en systematisk ekspansjon i verdenshandelen.
Enn videre vil den utvikle produktiviteten og kjøpe-
kraften hos folk i mindre utviklete land inntil de kan
nå helsestandarder i matforbruket.

I tillegg til kreditt til utviklingsformål bør det opp-
rettes et fond, slik at land med ernæringsmessig sett
stort behov blir i stand til å kjøpe overskudd av land-
bruksvarer hos andre nasjoner på spesielle vilkår. Slike
overskudd vil ellers kunne lamme enhver prisstabili-
sering og ruinere jordbrukene i mange land. Fonds
som skal brukes til avsetning av disse overskudd på
spesielle vilkår til land som absolutt trenger dem, ville
nok ikke være eholdelig fra et banksynspunkt. Ikke
desto mindre, denne politikk ville gi utbytte i form av
reell verdi ved å hjelpe til å opprettholde produksjonen
og prisstabiliteten i de land som har overskudd, og
ved å øke arbeidseffektiviteten i de underutviklete land,
slik at de ville være bedre i stand til å yte sitt fulle
bidrag til verdens totalrikdom.

En 3. type finanspolitikk forbundet med prisstabi-
leringsoperasjoner vil bli diskutert senere i denne
rapport.

Man har erkjent at den finanspolitikk som er blitt
nevnt ganske kort i disse avsnitt, skaper vanskelige
og kompliserte spørsmål som krever kyndig overveielse.
De goder som ville være resultatet, er umåtelige.
Kunnskapen og de materielle resurser er tilstrekkelige
for å nå disse resultater som blir ønsket av de fleste
mennesker. Det skulle ikke ligge utenfor fiannseksper-
tenes klokskap og dyktighet å finne midlene og å
forme de nødvendige tiltak.

Mellom-statlige organisasjoner.

Det spesielle møte sammenkalt til behandling av
presserende matspørsmål, og som anmodet om denne
rapport, erkjente at utførelsen av disse langsiktige mål
kanskje ville behøve en utvidelse av de eksisterende

organisasjoners funksjoner eller en ny organisasjon.
De organisasjoner som er opprettet eller foreslått skal
her bli drøftet i korthet.

Vareorganisasjoner for produsentene.

Man har i lang tid gjort anstrengelser for å opp-
rette internasjonale vareorganisasjoner. Man har truffet
internasjonale avtaler angående sukker, gummi, te
og visse mineraler. De fleste av dem var kvoteavtaler,
basert på tildeling av andeler i verdensmarkedet blant
medlemmene. Disse avtaler var barn av den depresjon
som rådde da man hevdet det synspunkt at verdens-
markedet var begrenset og ute av stand til noen større
ekspansjon. De var nødvendigvis innskrenkende i ka-
rakter og ytte ikke noe bidrag til motarbeidelse av
konjunktursvingninger i handelslivet. De manglet et
altomfattende organ til å koordinere deres handlinger.

I løpet av krigen fant en videre utvikling sted etter
den samme linje. En kaffeavtale truffet av de ameri-
kanske stater seg imellom har vært i kraft siden 1940.
Et internasjonalt hvetestyre ble til slutt opprettet i
1942 etter mange års forberedende studium, men har
ikke enda bevirket noen avtale. Dette styre, som til
å begynne med bestod av Argentina, Australia, Ca-
nada, Det Forente Kongerike og U. S. A., har nylig
innbudt andre stater med hovedinteressen i hvete til
å delta i dets overveielser og å revidere utkastet til
den avtale som til slutt skal forelegges Den Inter-
nasjonale hvetekonferanse.

Når det gjelder ull har regjeringene i Det Forente
Kongerike, Australia, New Zealand og Sør-Afrika,
opprettet en felles organisasjon som kan påta seg å
avsette de mengder av ull som det er overskudd på.

Når det gjelder bomull har det i denne tid pågått
internasjonalt studium og diskusjon angående mulig-
gjørelsen av en internasjonal bomullsavtale.

Alle eksisterende og planlagte varestyrer lider un-
der 2 viktige mangler som begge skriver seg fra
samme årsak — nemlig behovet for en mer omfat-
tende organisasjon. For det første når hver varesort
blir betraktet isolert, er det umulig å finne rådgjerdere
som lar seg utføre når varene blir betraktet under
ett. For det annet, når varestyrene ikke er en del av
en større organisasjon, mangler de de finansielle re-
surser som ville sette dem i stand til å holde lagrer,
stabilisere de eksisterende markeder og å utvikle nye.

De Forente Nasjoners organisasjon.

Under krigen forberedte (De Forente Nasjoner)
F. N., som var bestemt på i fred å realisere de idealer
for friedom og menneskelig velferd som de hadde kjem-

pet for, opprettelsen av et visst antall internasjonale organer som skulle fullføre drøftelsene om de 4 friheter. De har opprettet FAO som skal foreta studier og komme med anbefalinger angående mat og jordbruk, skogbruk og fiskerier, og som skal stimulere og fostre det internasjonale samarbeid som er nødvendig til å utføre dem. Dets tekniske rådgivingsarbeid strekker seg over et stort område av vitenskapelige, økonomiske og statistiske problemer som ligger bak en forbedret produksjon og en bedre distribusjon. En internasjonal bank ble opprettet av F. N., som skulle hjelpe til med anskaffelsen av den store investering som trenges til utvikling i landbruk og industri. Utviklingen kan foregå hurtig bare på basis av forbedret undervisning og helsetjeneste. I tillegg til det rådgivende arbeid som FAO utfører, vil opplysninger og råd gitt av F. N.'s Organisasjon for opplysning, vitenskap og kultur og av den foreslåtte Verdens helseorganisasjon være tilgjengelig. Videre, dersom utviklingen skal opprettholdes, må der være tilfredsstillende og fullt areid for alle i de framskredne land, og på dette felt har Økonomi- og sosialstyret generell internasjonal ansvarlighet. Den internasjonale arbeiderorganisasjon er ellers spesielt opptatt med forbedring av lønningene og arbeidsvilkårene.

Det Internasjonale fond har som en av sine oppgaver å hjelpe til med å lette balansen i betalingsvanskene hos medlemmene, noe som i seg selv er et vesentlig bidrag til en utjamning av internasjonale handelsvansker.

Utenom dette er der verdifulle forslag oppe om en internasjonal handelsorganisasjon, og ideen er å opprette et internasjonalt maskineri som skal oppmuntre en progressiv reduksjon av handelsskrankene, som skal borteliminere vaner som virker innskrenkende på handelslivet, og som skal gå til aksjon på varepolitikens område.

Bortsett fra banken og det nevnte fond som er planlagt for å lette løsningen av de finansielle problemer på et internasjonalt nivå, er funksjonene til de spesialiserte organisasjoner nesten fullstendig begrenset til samling og tolking av fakta og til å komme med anbefalinger. Hverken isolert eller samlet er de i stand til å ta rådgjerder for å omsette anbefalingene i handling. FAO's forsknings- og rådgivingsarbeid er f. eks. nødvendig og kan utføre en stor del når det gjelder å nå de mål som er satt, nemlig å borteliminere fra verden hungersnød og kronisk sult, og å oppnå velstand og stabilitet for de opprinnelige produsenter. Men det er et meget viktig hull i det faktum at ikke noe organ har den nødvendige fullmakt og de nødvendige midler til å gjennomføre en koordinert

internasjonal aksjon der det trenges. Under drøftelsene av aktuelle verdensproblemer har man framhevet gang på gang at nasjonene må *handle i fellesskap* dersom de høyviktige økonomiske og sosiale problemer skal bli løst.

Separate handlinger er et skritt på veien tilbake til kaos. Men de kan ikke samarbeide uten et tilstrekkelig internasjonalt maskineri som til nå sørger fullstendig for en sams rådslagning, men ikke for å sette resultatene av denne rådslagning ut i livet når en felles aksjon er nødvendig.

Det har vært antydning ovenfor at en matpolitikk basert på menneskets behov er det beste utgangspunkt til løsning av de problemer man har diskutert i denne rapport. Til dette trenges et verdens matstyre med den nødvendige fullmakt og midler som kan sette den ønskete kjede av handlinger i bevegelse.

Det foreslåtte verdens-matstyre.

Struktur og funksjoner.

De midlertidige organisasjoner som man har skapt for å ta seg av den matknapphet som krigen har forårsaket, bebuder den type av permanent organisasjon som trenges. Det nylig opprettede Internasjonale matstyre til avhjelp av nødtilfelle, som arbeider gjennom varekomiteer, oppmuntrer prisstabilisering ved å få i stand prisavtaler og ved å fremme samlet innkjøp i en viss utstrekning, og det anbefaler en utdeling av eksportoverskuddene i samsvar med behovene i de ymse land. UNRRA har midler til anskaffelse av mat og landbruksredskaper, gjødningsstoffer og andre forsyninger til gjenreisningen av visse krigsherjete land. En fortsettelse av dette internasjonale samarbeid er påkrevd fordi at selv om de midlertidige organisasjoner klarer å føre verden ut av den nåværende matnød, vil likevel den store matknapphet som eksisterte før krigen, fortsette, og på samme tid også de landbruksproblemer som består i prissingninger og opphoping av overskudd som ikke kan selges.

Det foreslåtte verdens-matstyre, som kom til å virke gjennom varekomiteer, kunne bli opprettet som et nytt internasjonalt organ, eller FAO's konstitusjon kunne bli forandret på en slik måte at styret kunne opprettes ved denne. Der er visse drawbacks til stede ved å ha en mangfoldighet av internasjonale organer som opererer på samme felt. Dersom man fant det sistnevnte alternativ som det beste middel, kunne styret bli utpekt av FAO-konferansen som forhåpentlig til slutt vil innbefatte representanter fra alle land. Men da styrets handlinger kom til å medføre verdensomfattende økonomiske og finansielle problemer, ville det være nødvendig å oppta representanter fra andre

interesserte internasjonale organisasjoner, f. eks. Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Økonomi- og sosialstyret og den foreslåtte internasjonale handelsorganisasjon. Det innbyrdes slektskap mellom matstyret og den internasjonale handelsorganisasjon måtte nødvendigvis være intimt siden det sistnevnte organ i samsvar med de nevnte antydninger vil beskjeftige seg med det vide felt som omfatter handels- og varepolitikk.

Verdens-matstyrets funksjoner ville være:

1. Å stabilisere prisene på landbruksvarer på verdensmarkedet, innbefattet anskaffelse av de nødvendige midler til disse stabiliseringsoperasjoner.
2. Å opprette reservebeholdninger av matvarer for hele verden, tilstrekkelig til å møte enhver krise som måtte oppstå ved dårlig høst, hvor som helst i verden.
3. Å skaffe midler til å finansiere salget av overskuddsvarer på spesielle vilkår til land som har absolutt behov for dem.
4. Å samarbeide med de organisasjoner som beskjeftiger seg med den internasjonale kreditt til utvikling i jordbruk og industri, og med handels- og varepolitikk, for at man derved skulle kunne nå hurtigere og mer effektivt fram til det felles mål.

Virksomhet.

Til stabilisering av landbrukspriser bør verdensmatstyret, som opererer gjennom sine varekomiteer, få anledning til å holde lagrer av hvert av de viktigste vareslag. Man kan merke seg at dette framlegg er i tråd med de prinsipper som tidligere er blitt framsatt av Folkeforbundet og andre organer. Matstyret kom til å påta seg de nødvendige undersøkelser for å bestemme de verdensprisene som ville tilveiebringe de kvanta som fortløpende kunne bli ført på markedet. Det ville proklamere en maksimalpris og en minstepris, og ville påta seg å kjøpe opp når verdensprisen falt under den proklamerte minstepris, og å selge fra sitt lager når verdensprisen oversteg maksimalprisen. Det ville være påkrevd å begynne operasjonene på det rette tidspunkt og med omhu velge den høvelige verdenspris.

Matstyret ville trenge et sirkulerende fond for å sette i verk en slik plan. Man er ikke i stand til for øyeblikket å gi noe presist overslag over den nødvendige sum. Enn videre behovet for pengemidler

ville gradvis vokse ettersom først den ene varesort og så den annen ble brakt inn under planen. Av sikkerhetshensyn skulle så de normale lagre, holdt av dette organ, representere 6—12 måneders omsetning, mengden varierer med de ulike vareslag. Ved bestemmelsen av de bidrag som skal ytes til fondet, vil det være påkrevd å veie nøye de relative goder som de ulike land, eksporterende eller importerende, utviklete eller underutviklete, har høstet ved stabiliseringstiltakene.

Siden dette organ normalt ville kjøpe til minstepris og selge til maksimalpris, skulle det tjene nok til å dekke de ganske betraktelige lagringsomkostninger. Det ville selvsagt ha høve til å holde meget større lagre enn de normale, men disse ekstrabeholdningene burde da finansieres ved kjøp på markedet mot garanti i form av varebeholdningene. Behovet for slike operasjoner ville være størst i nedgangstider, når midler er tilgjengelig på fordelaktige vilkår.

Leverandører av produkter fra deres dyrebestand og ellers andre lett bedervelige varer som ikke egner seg til lagring i lengre tid, vil finne sine markeder i høy grad stabilisert ved de støtputeoperasjoner som går ut på å lagre korn til fór og ellers andre varesorter, og de vil også finne markedet utvidet ved den ernæringspolitikk som samtidig utvikles. Visse dyreprodukter som tåler en lengre lagring kunne inngå direkte i operasjonene.

Når det gjelder andre vareslag, kan det være fare for konkurranse i form av eksportsubsidier som, dersom den blir tolerert, vil ødelegge det internasjonale lagringsprogram. I slike tilfelle kunne det bli nødvendig å få i stand planer over eksportkvoter mellom regjeringene til nye markeder kunne utvikles. Denne eventualitet er blitt erkjent og de nødvendige tiltak er blitt truffet i likhet med U. S. A.'s framlegg om en internasjonal handelorganisasjon. Målet for verdensmatstyres operasjoner ville være å sikre at tilstrekkelig mat blir produsert og distribuert for å heve forbruket hos alle folk opp til helsestandard. Behovet for mer mat er så stort at, dersom de menneskelige behov kunne bli omsatt i økonomisk etterspørsel, ville det ikke bli tale om overskudd på grunnnæringsstoffer — overskudd som før krigen ble betraktet av mange som uunngåelige — og som ville komme til å overvelde matstyret om de ble tillatt å dukke opp igjen. Grunnproblemet her, som er av finansiell art, gjelder å øke kjøpekraften hos folk som ikke er i stand til å skaffe mat tilstrekkelig for behovet. Matstyret må være i stand til å dirigere overskuddene, som ikke kan selges, til disse forbrukere, og finansiere omkostningene ved salget til slike priser som forbrukerne er i stand til å betale.

Hurtig handling er påkrevd.

Tanken om opprettelsen av et verdens-matstyre med midler og fullmakt til å ta de nødvendige skritt for å løse omfattende ernærings- og landbruksproblemer, er hverken revolusjonær eller noen ny idé. Framlegget sammenfatter bare mange nasjonale og internasjonale tiltak og samler dem i en organisasjon med et maskineri og med midler til å koordinere dem og sette dem ut i livet.

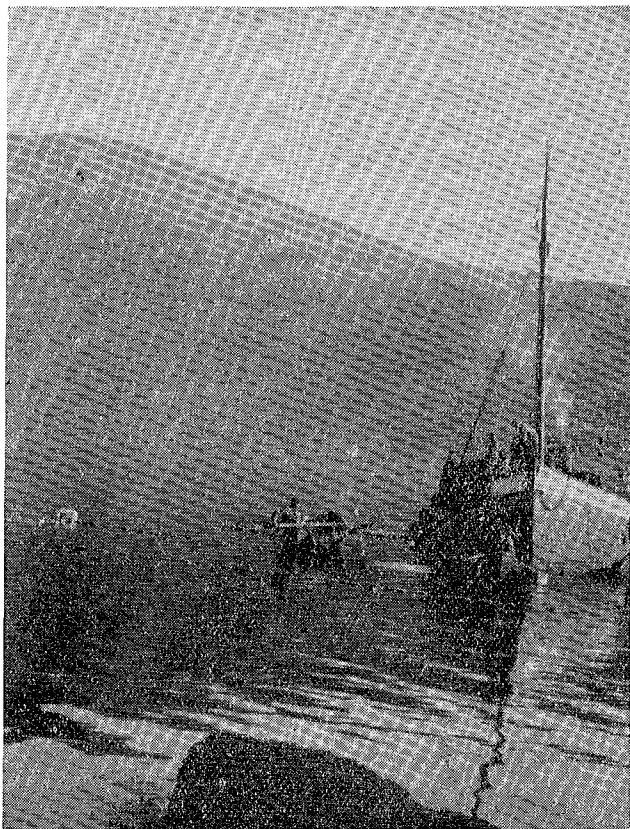
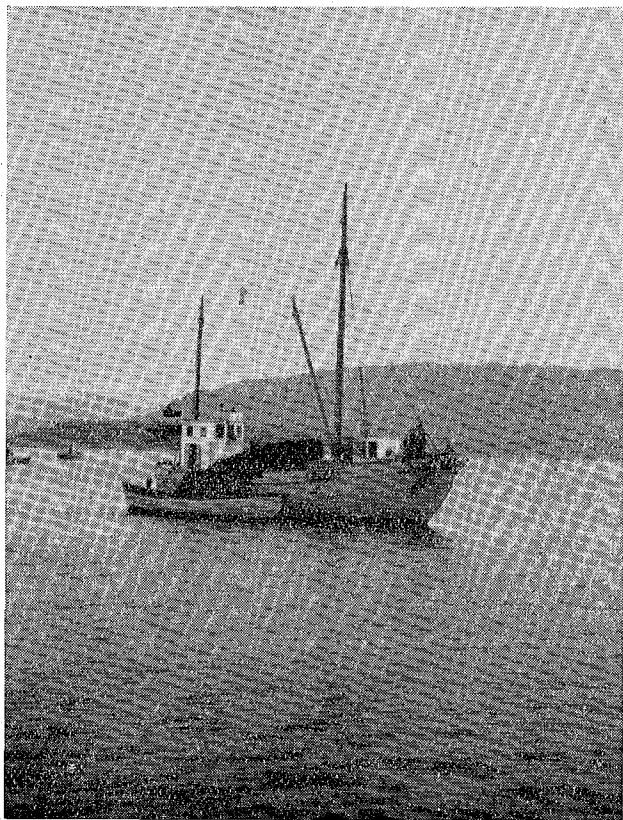
Det kan synes for tidlig å komme med et slikt djervt framlegg, men vi lever i en verden som blir drevet så hurtig framover av framgangen i vitenskap, at dratiske tiltak trenges dersom vil skal løse de uhyre sosiale og økonomiske problemer som alle land står ovenfor. I det spesifikke tilfelle som angår matproduksjon og internasjonal handel med matvarer, trenges en formålstjenlig verdenspolitikk meget hurtigere enn mange innser.

Det er bare 2 alternativer for nasjonene i dag: enten samarbeid i verdenspolitikken for et felles beste eller en tilbakegang til en nasjonalistisk politikk som fører til økonomisk konflikt, og som kanskje vil være forspillet til en 3. verdenskrig, og som vil gjøre ende på vår sivilisasjon.

Handling foreslått av FAO-konferansen.

Man har håpet at etter drøftelsene vil konferansen kanskje uttrykke et generelt syn angående behovet for et internasjonalt maskineri med utøvende kraft, gjennom hvilket de regjeringen som strever med å fremme helsen og velstanden hos sine egne folk, kan samarbeide på et verdensgrunnlag, når de nødvendige tiltak skal settes i verk.

Dersom framlegget blir godkjent i prinsippet, har man som neste skritt foreslått å nedsette en komité til å utarbeide detaljene og å forberede en spesifikk plan for opprettelsen av et slikt organ. Komiteen ville kunne bestå av representanter fra, la oss si, ikke mer enn 15 regjeringer, sammen med representanter fra de internasjonale organisasjoner som blir berørt, innbefattet den internasjonale handelsorganisasjons forberedende kommisjon, når denne er opprettet. I betraktning av at de midlertidig eksisterende organisasjoner som beskjeftiger seg med ernæring og landbruk, kanskje vil opphøre å eksistere i 1947, ville det være meget å om å gjøre for komiteen å få begynne sitt arbeid uten opphold, og man har derfor foreslått at dens rapport skulle bli ferdig innen 31. desember 1946.

Fra brislingfisket.

Norges anberet av fiskeprodukter fra 1. januar til 9. november 1940 og uken som endte 9. november.

Tollsteder	Varsild		Fetsild og skåret sild tnr.	Storsild tnr.	Islandsild tnr.	Brisling tnr.	Klippfisk i alt tonn	Tørrfisk i alt tonn	Regn tnr.	Damp-tran tnr.	R. M.-tran tnr.	Blank tnr.	Brun Blank tnr.	Brun tnr.	Hai-tran tnr.	Hval-olje-fettsyre tnr.	Herdet hval-olje tonn	Hval-olje tonn
	Saltet tnr.	Flekkesild tnr.																
Fredrikstad ¹⁾	—	—	—	—	—	330	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Oslo ²⁾	—	—	118	—	—	—	4	1	26	6 367	—	1 566	6 084	51	145	302	1 603	570
Kristiansand	64	—	—	—	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Egersund	5 267	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stavanger ³⁾	1 369	—	—	—	1 240	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopervik	7 737	303	—	25	29 856	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skudesnesh	9 119	—	—	—	5 186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Haugesund ⁴⁾	31 539	134	—	5 298	22 933	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bergen ⁵⁾	7 616	50	6 038	6 990	12 251	—	891	5 287	9 651	32 393	50	5 358	2 698	25	1 133	—	—	—
Florø	—	—	1 744	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Måløy	—	—	—	—	547	—	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ålesund	4 393	—	—	24 955	18 099	—	4 325	379	5 639	19 283	592	334	164	535	418	—	—	—
Molde	—	—	—	3 322	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kr.sund ⁶⁾	332	—	10	—	—	—	9 175	81	6 054	568	—	⁹⁾ 139	512	—	—	—	—	—
Trondheim ⁷⁾	—	—	7 834	—	—	—	—	37	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bodø	—	—	—	—	—	—	—	383	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Svolvær	—	—	—	—	—	—	—	1 801	1 725	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tromsø	—	—	—	—	—	—	—	60	—	572	—	—	—	—	—	—	—	—
Andre ⁸⁾	663	—	258	—	—	—	—	2	—	—	—	622	582	287	56	—	82	—
I alt	68 099	487	16 002	40 590	90 112	330	14 812	7 709	23 095	59 183	642	8 019	10 040	898	1 752	874	1 685	570
I uken ^{2/11-9/11}	2 277	63	510	2 213	2 778	—	67	1 364	617	1 926	512	1 365	54	—	808	—	182	—

Tollsteder	Herdet spisefett tonn	Sel-tran tnr.	Sildolje tnr.	Sild, fersk tonn	Sild, røykt kg	Makrell, saltet tnr.	Makrell, fersk tonn	Laks, fersk kg	Levende ål kg	Annen fersk fisk tonn	Hum-mer kg	Reker kg	Fisk, saltet tonn	Silde-mel tonn	Tor-skemel tonn	Annet mel tonn	Sel-skinn tonn	Herme-tikk tonn
Fredrikstad	8 524	—	2	—	—	—	—	—	18 100	—	15 331	21 089	—	—	—	—	—	14
Oslo	—	1 309	197	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	60
Kristiansand	—	—	—	—	—	—	—	—	177	56	52 674	9 997	2	—	—	—	—	6
Egersund	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28 291	—	—	—	—	—	—
Stavanger	—	—	—	679	—	—	343	50	1 458	101	61 110	148 834	—	—	—	100	—	5 313
Kopervik	—	—	—	153	—	—	20	—	1 200	1	—	3 151	—	—	—	—	—	105
Skudesnesh	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Haugesund	—	—	—	269	34 638	2 918	85	—	3 780	70	500	—	—	—	—	—	—	919
Bergen	—	3 284	1 702	708	242 450	—	—	9 316	74 422	2 487	17 983	4 906	382	223	—	31	115	2 680
Florø	—	—	—	—	—	—	—	—	—	103	—	—	—	—	—	—	—	80
Måløy	—	—	—	—	—	—	—	140	368	362	—	5 188	163	—	—	—	—	19
Ålesund	—	1 072	70	—	380 067	—	—	—	—	1 126	—	8 782	2 805	—	—	—	10	75
Molde	—	—	—	¹⁰⁾ 399	—	—	—	—	—	56	—	—	—	—	—	—	—	—
Krist.sund	—	—	—	347	7 425	—	—	—	15 600	633	—	5 551	869	—	—	—	—	113
Trondheim	—	—	—	893	—	—	—	3 927	—	1 037	2 667	34 341	56	—	—	—	—	658
Bodø	—	—	—	28	—	—	—	—	—	470	—	—	—	—	—	—	—	—
Svolvær	—	—	—	80	—	—	—	—	—	1 299	—	—	1 734	—	768	300	—	—
Tromsø	—	—	—	—	—	—	—	346	—	949	—	11 560	2	—	100	—	—	—
Andre	—	—	141	—	—	20	35	2 269	19 305	320	44 324	42 984	1	—	400	—	—	68
I alt	8 524	5 665	2 112	3 556	664 580	2 938	483	16 048	134 410	9 070	194 589	324 674	6 016	223	1 268	431	125	10 110
I uken ^{2/11-9/11}	923	699	67	237	31 100	2 918	29	—	688	66	31 730	20 320	29	—	—	30	13	204

¹⁾ 2 620 kg krabbe. ²⁾ 202 tnr. stearin, 177 tnr. bottlenosetran. ³⁾ 94 tnr. huder. ⁴⁾ 8 062 kg haifinner, 4 tnr. sildemelke. ⁵⁾ 134 tnr. annen hvalolje, 1 823 tnr. annen tran, 261 tonn tangmel, 11 160 kg sildemelke, 879 kg hvalross-krabbe. ⁶⁾ 100 tonn tangmel. ⁷⁾ 80 160 kg saltet hvalspekk, 114 469 kg krabbe. ⁸⁾ 409 tonn hvalbenmel, 400 kg krabbe, 50 tnr. blåhvaltran. ⁹⁾ Veteri-nærtran. ¹⁰⁾ Rettet.

Tillegg til Fiskeridirektørens register over merkepliktige norske fiskefarkoster.

Møre og Romsdal fylke.

Farkostens nummer, art og navn	Materiale	Byggear	Lengde	Bredde	Dybde	Maskinens			F. go fangstbåt	Eierens (den korresponderende reders) navn og postadresse
						navn	byggear	antall HK		
M - A - Ålesund.										
2 Må. Senior	T	34	23.5	6.0	5.0	Union	39	12	0	Chr. J. Steffensen, Ålesund
19 Må. Nolli	T	45	17.0	5.0	3.5	Marna	44	4	0	Nicolai Sande, Ålesund
22 Må. Junior	T	41	16.0	5.0	2.5	Evinrude ..	38	2	0	Chr. J. Steffensen, Ålesund
26 Mk. Ulf										Solgt til Vardø
30 Må. Skarv	T	42	18.0	5.0	2.5	Meteor	?	2	0	Jens Sylte, Ålesund
38 Mk. Knut ¹⁾	T	16	52.0	14.5	8.0	Volda	43	40	2	M. J. Ødegård A/S, Ålesund
44 Må. Sola	T	33	18.0	6.0	3.0	Solo	?	3	0	Olav Frøland, Ålesund
48 Må. Parat	T	42	23.0	6.0	4.0	Stabil	33	6	0	Sigfred Relling, Ålesund
52 Mk. Reidulf ²⁾	T	32	42.0	12.7	6.3	Union	35	20	1	Paul Østrem m. fl. Ålesund
74 D. Jarubarden										Forlist
83 Må Max ³⁾	T	26	21.0	5.3	2.5	Sleipner ...	?	4	0	Egil Eidem, Ålesund
97 Dk. Frithjof										Forlist
99 Ms. Jan ⁴⁾	T	42	29.0	9.0	4.0	Wichm. ...	43	6	0	Johan Olsen, Ålesund
129 Ms. Sleipner ⁵⁾	T	22	27.7	10.3	3.6	Hjelset	?	6	0	Karl Andreassen, Ålesund
132 Mk. Mars	T	07	36.8	12.9	6.7	Bolinder ...	?	16	0	Arth. Fr. Holck, Ålesund
143 Mk. Reidulf										Forlist
146 Må. Snøgg										Solgt til Borgund M - 410 - B
147 Må. Håkon										Solgt til Haram M - 140 - H
154 Må. Sigg	T	35	17.5	4.8	2.0	Motor	?	4	0	Johs. Larsen, Ålesund
161 Må. Orla										Opphugget
183 D. Jøna										Forlist
191 Mkr. Ålesund										Forlist
219 D. Timan										Forlist
250 Mk. Langvin ⁶⁾	J	98	131.2	21.2	11.7	AM.	45	375	0	Ole Edevarsen, Ålesund
310 Mk. Tuften	T	29	32.0	11.8	5.0	Gideon	27	23	0	Ole Samset, Ålesund
319 D. Nørvøy										Forlist
358 Må. Fjell ⁷⁾	T	?	21.8	5.0	3.0	Motor	?	16	0	Jon Smageli, Ålesund
365 Må. Småen	T	17	26.0	8.0	5.0	Hjelset ...	?	4	0	A. Tøssebro & Co. A/S, Ålesund
381 Mk. Ulf ⁸⁾	T	19	46.7	13.5	5.6	Tuxh.	31	40	0	Simon Vik, Ålesund
391 Må. Pjak										Solgt til Bodin
395 Mk. Torberg	T	16	45.0	14.5	6.5	Hjelset ...	16	20	2	Anker Sandvik, Ålesund
404 Ms. Snøgg										Solgt til Borgund M - 433 - B
406 Mk. Vito										Solgt til Vardø
413 Må. Terje ⁹⁾	T	?	21.0	6.0	4.0	Dahl	?	3	0	Matias Aarseth, Ålesund
418 Må. Knut ¹⁰⁾	T	27	25.0	8.0	3.0	Marna	?	4	0	Harald Olsen, Ålesund
422 Ms. Snøgg	T	21	25.0	7.8	3.7	Heimdal ..	28	4	0	Teodor Kavli, Ålesund
423 Må. Sjøgnatten ¹¹⁾	T	?	22.5	6.8	2.3	Grei	?	4	0	Nils Håvald, Ålesund
429 Må. Snøgg										Solgt til Hareid M - 27 - HD

M - K - Kristiansund.

11 Må. Grip	T	28	28.0	10.0	4.0	Sterkod. ...	?	6	0	Erling Eriksen, Kristiansund
23 Må. Trygg										Solgt til Hopen, M - 165 - H P
27 Må. Glimt ¹²⁾	T	42	23.5	7.5	3.0	Glimt	42	6	0	Tordis Olsen, Kristiansund
29 Må. Kirsten	T	44	23.0	8.0	4.0	Marna	28	6	0	Johan Sandbukt, Kristiansund
31 Mkr. Truls ¹³⁾	T	45	30.0	8.5	5.0	Heimdal ...	45	11	0	Hilmar Aunli, Kristiansund
32 Mk. Asbjørg	T									Solgt til Stavanger R - 388 - S
37 Må. Jaaholm	T	36	21.5	6.5	1.5	F. M.	33	4	0	Oskar Frisvold, Kristiansund
38 Må. Fram	T	35	23.0	7.0	3.0	F. M.	28	5	0	Albert Olsen m. fl., Kr.sund

¹⁾ Omb. 1943. — ²⁾ Omb. 1935 — ³⁾ ⁴⁾ Eierskifte. — ⁵⁾ Tidl. reg. Ms. Sleipner solgt til Borgund. — ⁶⁾ Omb. og motorskifte 1945. — ⁷⁾ Eierskifte. — ⁸⁾ Omb. 1927 og eier- og motorskifte. — ⁹⁾ ¹⁰⁾ ¹¹⁾ Eierskifte. ¹²⁾ Eierskifte. — ¹³⁾ Tidligere reg. Mk. Glimt solgt til Brattvær — M 137 — B V. —

Fortsettes.